

OSEĆANJE VREMENA

i magle što potapaju reke,
i paprat i trnje. O, druže,
srce si izgubio svoje: ravnica
za nas mesta nema više.

U maku tu za svojom domajom
plačeš:

i obojenu maramicu grizeš

zubima vuka:

Ne budi dečaka što pored tebe spi
bosonog sputan u rupi.

Niko nek nas ne seća na majke, niko
tu nek ne pominje san o kući.

JOŠ JEDNA ZELENA REKA

Još jedna zelena reka me grabi
i sloga trave i topola,
gde u zaborav tone mrtvoga snega
sjaj.

I tu, u noći, nežno je
jaukalo jagnje krvave glave:

potapa u ovom kriku vreme
dugačkih zimskih vukova,
bunar domaje groma.

ARMANDO STEFANI

VRATIĆE SE SVE

Vratiće se sve.
I nabor kratkih pantalona,
i tvoje lice u čežnji zatočeno
deo su samo velikog točka.

ČEZARE PAVEZE

IMAŠ LICE OD ZEMLJE KLESANE

Imaš lice od zemlje klesane,
krv od zemlje tvrde,
ti si dolazak mora.

Sve dočekuješ i ispituješ
i odbijaš od sebe
kao more. U srcu ti je
tišina, reči

progutane. Mračna si.
Zora je za tebe mir.

I ti si kao glasovi
zemlje — udarac
vedra u bunaru,
pesma vatre,

zvuk otpale jabuke;
reči ravnodušne
i rupe na pragovima,
krik deteta — stvari

koje nikad ne prolaze.
Ne menjaš se. Mračna si.

Ti si podrum zatvoren,
od nabijene zemlje,
gde je ušao jednom,
kad je bio bosonogi dečak,

i uvek misli na to.
Ti si soba mračna,
koje se uvek seća,
kao starog dvorišta
gde procvetava zora.

DUZEPE UNGARETI

PROKLETSTVO

Zatočen među smrtnima
(I zvezdano nebo ima kraj)
Zašto za bogom čeznem?

SEĆANJE NA AFRIKU

Sunce otima grad
Ne vidi se više
Čak se ni grobovi ne odupiru dugo

VOJNICI

Jesenje
lišće
na drveću.

EUDENIO MONTALE

ČESTO JA VIDEH KAKO ŽIVI ZLO

Često ja videh kako živi zlo:
i bi potok do vrenja ugušen,
bi kao list sasušen
uvijen, bi konj oboren na tlo.

Dobro nisam znao, izvan čuda
što Ravnodušje božansko otvara:
bi statua za podnevni žara
u snu, i oblaci, i soko podignut visoko.

Armando Stefani je rođen 1922. u Trstu, a živi u Milanu. Objavio 1953. Deset soneta Đuzepe Revere. Pesma Vratiće se sve objavljena je u Kvazimodovoj antologiji Posleratno italijansko pesništvo (Poesia italiana del dopoguerra, »Schwarz Editore«, Milano).

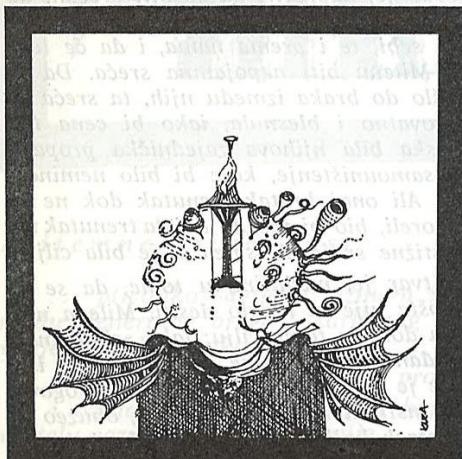
Pesme Sicilijanca Salvatora Kvazimoda (1901—1968) ovečane su 1959. Nobelovom nagradom. Čuvene su mu zbirke pesama (prevoden na blizu 40 jezika): I več je veče, Iz dana u dan, Lažno i pravo zelenilo, Iz Grčke... Pesme ovde objavljene uzete su iz knjige Celokupne pesme (Tutte le poesie, »Mondadori«, Milano 1970).

Đuzepe Ungareti (1888—1970) je objavio više zbirki: Veselje brodolomaca, Osećanje vremena, Bol, itd. Pesme Prokletstvo, Sećanje na Afriku i Vojnici prepevane su iz zbirke Veselje (L'allegria), »Arnoldo Mondadori Editore«, Milano).

Čezare Pavese je svoj život, započet 1908., okončao samoubistvom u jednom torinskom hotelu, 1950. Pisao i prozu i pesme. Najviše se proslavio zbirkom pesama Doći će smrt i imaće tvoje oči (1950), u nas još ne prevedena. Pesma Imać lice od zemlje klesane uzeta je iz zbirke Zemlja i smrt u knjizi Pesme (Poesie, »Giulio Einaudi Editore«, Torino, 1961).

Eudenio Montale je rođen 1896. Zbirke pesama: Sipine kosti, Prilika, Oluja... Mnogo prevoden, ali ne u nas. Ova pesma uzeta je iz knjige Pagine di scrittori italiani, Perugia, 1970.

Prepevao sa italijanskog
MARINKO ARSIĆ IVKOV

SALVATORE KVAZIMODO

U MENI IZGUBLJEN SVAKI OBLIK

Držao me drugi život: sam
međ neznanim svetom; malo
hleba na dar.

U meni izgubljen svaki oblik
lepota, ljubav, što obmanjuju
dečaka, a onda mu nanose bol.

ZIMSKA NOĆ

I opet zimska noć,
i mračni varoški toranj,
sa svojim muklim zvonom,